

РЕШЕНИЕ

№ 1616

гр. София, 14.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 17.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11474** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.40 , ал.1 ЗДОИ.

Образувано е по жалба от Р. Д. К. срещу Заповед №РД-16-1473/24.10.2013г. на главния секретар на Министерство на икономиката и енергетиката, с което на основание чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ е отказан достъп до документите, посочени с подадени от жалбоподателя заявления с вх.№Е-94-Р-08/21.08.2013г. и №Е-94-Р-09/21.08.2013г., а именно: цялостните проекти за търсене, проучване, добив и първична преработка на подземни богатства; и годишните работни проекти за търсене, проучване, добив и първична преработка на подземни богатства за периода 2004г.-2012г. Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен, тъй като в случая е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на чл.17, ал.2 и чл.31, ал.5 ЗДОИ. Жалбоподателят моли да бъде постановено решение, с което да се отмени заповедта за отказ и да се задължи МИЕ да предостави исканата информация. Претендират се и направените по делото съдебни разноски.

В с.з. жалбоподателят Р. Д. К., лично, поддържа жалбата.

Процесуалният представител на ответника - Главният секретар на МИЕ, юрк.З. Ж. в съд.з. и в писмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със заявления за достъп до обществена информация с вх.№Е-94-Р-08/21.08.2013г. и

№Е-94-Р-09/21.08.2013г. Р. Д. К. е поискал да му бъде предоставена следната информация: цялостните проекти за търсене, проучване, добив и първична преработка на подземни богатства на [фирма]; и годишните работни проекти за търсене, проучване, добив и първична преработка на подземни богатства за периода 2004г.-2012г. на [фирма]. Жалбоподателят е посочил, че желае да получи информацията във форма на копие на хартиен носител и копие на технически носител CD.

Като е прието, че исканата обществена информация се отнася до трето лице – търговското дружество – концесионер [фирма], на основание чл.31, ал.1 ЗДОИ, с писмо изх.№Е-94-Р-08/29.08.2013г. на и.д. директор на дирекция „Природни ресурси и концесии” при МИЕ, е поискано неговото съгласие за предоставянето ѝ.

С писмо изх.№0179/02.09.2013г. [фирма] не дава съгласие за предоставяне на достъп до исканата информация, тъй като съдържащите се в цялостните проекти и годишни работни проекти факти, информация и данни засягат пряко стопанската дейност на дружеството и е в негов интерес да не бъдат разкривани на трети лица.

С писмо изх.№Е-94-Р-08/05.09.2013г. на гл.секретар на МИЕ е указано на Р. К. на основание чл.29, ал.1 ЗДОИ да уточни предмета на исканата обществена информация – сведение или знание за някого или нещо, тъй като той претендира за предоставяне на документи.

С писмо рег.№94-Р-176/07.10.2013г. К. е заявил, че поддържа искането си за предоставяне на информацията, съдържаща се в посочените документи.

Със оспорената Заповед №РД-16-1473/24.10.2013г. на главния секретар на Министерство на икономиката и енергетиката, на основание чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, предвид отказа на [фирма] съгласно чл.31, ал.4 ЗДОИ, е отказан достъп до документите, посочени в подадените от Р. К. заявления с вх.№Е-94-Р-08/21.08.2013г. и №Е-94-Р-09/21.08.2013г., именно: цялостните проекти за търсене, проучване, добив и първична преработка на подземни богатства; и годишните работни проекти за търсене, проучване, добив и първична преработка на подземни богатства за периода 2004г.-2012г. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 26.10.2013г., видно от представената по делото пощенска обратна разписка, като жалбата срещу нея е постъпила в АССГ на 08.11.2013г.

Със Заповед №РД-16674/07.05.2013г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, главният секретар на М. е определен да осигурява достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от министерството по реда на ЗДОИ като издава решение по чл.28, ал.2 във вр. с чл.34, чл.38, чл.41з, ал.1 и чл.41и ЗДОИ за предоставяне или отказ за предоставяне, за предоставяне на частичен достъп до искана обществена информация и за предоставяне или отказ за предоставяне на информация за повторно ползване.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК и от надлежна страна. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган-гл.секретар на МИЕ, оправомощен за това на основание чл.28, ал.2 ЗДОИ със Заповед №РД-16674/07.05.2013г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма; в предвидената в чл.38 ЗДОИ писмена форма, като съдържа реквизитите, посочени в текста, включително основанията за взетото решение.

За да постанови отказа си, административният орган е изложил две основни

съображения – че жалбоподателят е поискал да му се предостави достъп до документи, а не е посочил съдържаща се в тях информация; както и че са налице предпоставките по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ - достъпът до документите засяга интересите на трето лице, което изрично е заявило несъгласието си за предоставяне на достъп, като в случая жалбоподателят не е изложил доводи за надделяващ обществен интерес. Съдът споделя становището, изразено в Решение №4904/9.04.2013 г. на ВАС по адм.дело №8257/2012г., V о., и решения на ВАС по адм.д.№№ 38/04г., 9728/05г., 6569/08г., 13930/10г., че искането за достъп до документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в него информация. Т.е. като иска достъп до цялостните и до годишните работни проекти за търсене, проучване, добив и първична преработка на подземни богатства за периода 2004г.-2012г. на [фирма]”, К. на практика иска достъп до съдържащата се в тях информация, посочена в чл.83 от Закона за подземните богатства и чл.8 от Наредба №18/07.01.2000г. за условията и реда за съгласуване на годишни проекти за търсене и/или проучване, добив и първична преработка на подземни богатства. Според тези разпоредби проектите следва да съдържат данни за обема, техническите и технологичните решения и сроковете за изпълнение на геологопроучвателните и миннодобивните дейности, за размера на необходимите инвестиции, мерките за опазване на земните недра, околната среда, културните ценности, безопасността и здравето на работещите; и да осигуряват прилагане на методи, технологии и системи, ограничаващи отрицателното влияние върху земните недра и околната среда; оптимално извличане на запасите и ресурсите при добива им от земните недра и на съдържащите се в тях полезни компоненти при първичната им преработка; спазване на изискванията за депониране и съхраняване на почвените материали и минните отпадъци; опазване и възстановяване на околната среда чрез планиране на действията по ликвидация или консервация на геологопроучвателните или миннодобивните обекти и рекултивация (включително и поетапна рекултивация) на засегнатите земи и гори; безопасността и здравето на работещите; опазване на културните ценности. Информация за това при какви условия се осъществява търсенето, проучването, добива и първичната преработка на подземни богатства, представляващи изключителна държавна собственост /чл.18, ал.1 КРБ/ и дали се спазват предвидените в закон предпоставки за това, несъмнено представлява информация, безспорно свързана с обществения живот в Република Б.. Съдът намира, че исканата от жалбоподателя информация е "обществена" по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, и тъй като дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължен по закона субекти – в случая министъра на икономиката и енергетиката, който съгласува проектите съгласно чл.82 Закона за подземните богатства.

Информацията е служебна по смисъла на чл. 11 ЗДОИ – събира се и се съхранява във връзка дейността на органите и техните администрации. По правилото на чл.13, ал.1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, изрично уредени с разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, чиито предпоставки в случая не са налице. Съгласно чл.37, ал.1, т.3 ЗДОИ, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация-официална и служебна е налице, и в случая когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Съгласно легалната дефиниция за „надделяващ обществен интерес”, съдържаща се в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, такъв е

налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3.

Случаите в ЗДОИ, когато исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, са два: когато тя съдържа лични данни на това лице или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първия от тях, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл.31, ал.4 ЗДОИ, "предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице". Във втория случай, съобразно общият принцип, прогласен в чл.17, ал.2 от закона, исканата информация при посочените условия се отказва. Законът обаче сам предвижда изключение от този общ принцип с чл.17, ал.2, пр. последно и чл.31, ал.5 ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице "надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ". Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на §1, т.5 от ДР на ЗДОИ, и в частност в случая по б."е" - когато исканата информация е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3 от с. з. Позоваващият се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на надделяващ обществен интерес; онзи, който твърди обратното, е длъжен да го докаже. Мотиви за липса на надделяващ обществен интерес в решението на главния секретар на МИЕ, върху когото лежи доказателствената тежест да обори законовата презумпция, липсват. Също така, във връзка с твърдението на третото лице [фирма], че съдържащата се цялостните и годишни работни проекти факти, информация и данни засяга пряко стопанска дейност на дружеството /което безспорно е така/, ответникът не е извършвал преценка, представлява ли тази информация търговска тайна, като в решението си за отказ въобще не се позовава на това обстоятелство, а само се сочи наличието на отказ от третото лице. Легално определение на понятието „търговска тайна" е дадено в §1, т.9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията, съгласно което тя обхваща факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки. В случая в решението за отказ административният орган не е анализирал по какъв начин дали данните, достъп до които е поискал заявителя, попадат в клаузата за конфиденциалност и въобще попадат ли те в предметния обхват на дефиницията.

При положение, че държавата е страна по концесионния договор във връзка, с който е задължението по чл.82 ЗПБ за съгласуване от министъра и утвърждаване от концесионера на работни проекти по чл.84, а законът въвежда оборимата презумпция за наличен надделяващ обществен интерес, министърът, съответно оправомощените от него лице, са били длъжни да предоставят информацията или да установят липсата на надделяващ обществен интерес.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по изложените съображения, съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена, а отказът за предоставяне на информация, обективиран в обжалваната заповед да бъде отменен. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне по заявлението с надлежен акт, съответстващ на изискванията на ЗДОИ, при спазване на

указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

На основание чл.143, ал.1 на жалбоподателят ще следва да бъдат присъдени направените от него съдебни разноски за държавна такса в размер на 10лв.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №РД-16-1473/24.10.2013г. на главния секретар на Министерство на икономиката и енергетиката.

ВРЪЩА ДЕЛОТО КАТО ПРЕПИСКА на главния секретар на Министерство на икономиката и енергетиката за ново произнасяне по заявления с вх.№Е-94-Р-08/21.08.2013г. и №Е-94-Р-09/21.08.2013г. от Р. Д. К., съобразно дадените в мотивите към решението на съда указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от постъпването на преписката в МИЕ в изпълнение на влязло в сила решение.

ОСЪЖДА Министерство на икономиката и енергетиката да заплати на Р. Д. К., от [населено място], [улица], съдебни разноски в размер на 10лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: